

РЕШЕНИЕ

№ 12758

гр. София, 11.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав, в
публично заседание на 11.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **10539** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 220 от Закона за митниците.
Образувано е по жалба на „МЕТАКОМ КО“ ООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя М. В. Д., против Решение № РЗМ-5800-1354/32-939984 от 19.07.2024 г. издадено от директора на Териториална дирекция "Митница С.", потвърдено с Решение № Р-373/32-998697/09.09.2024г. на Директора на Агенция „Митници“. В жалбата се твърди нищожност на оспорения административен акт, алтернативно - незаконосъобразност. Обосновава се, че актът е издаден при пълна липса на фактическо и материално-правно основание, при съществени нарушения на процесуалните правила. Конкретно сочи, че не са били налице основания за извършване на последващ контрол, че административното производство е протекло при съществени процесуални нарушения, че осъщественият внос не е в предметния обхват на Регламент за изпълнение (ЕС) 2023/825. По подробно изложени съображения се прави искане съдът да отмени решението на митническите органи. В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован, се представлява от пълномощник, който поддържа жалбата. Претендира разноски, за които представя списък по чл.

80 от ГПК.

Ответникът - Директорът на Териториална дирекция Митница С. при Агенция Митници, чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна и прави искане да бъде оставена без уважение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, петнадесети състав, след преценка на събраните по делото доказателства, приема от фактическа страна следното:

На 01.04.2023 година жалбоподателят е подал митническа декларация (МД) MRN 23BG005808117735R6/01.04.2023г. за режим „допускане за свободно обращение и специален режим“ на стоки с общо описание в Е.Д. 6/8 „Описание на стоките“ - „Плосковалцовани продукти от неръждаема стомана, само горещовалцовани, ненавити“, с различни размери. Процесната митническа декларация е подадена и приета в митническо бюро С. - И. при ТД Митница С.. В Е.Д. 5/14 „Код на държавата на изпращане“ на митническата декларация е заявен код TR /Т./. Т. е декларирана и като държава на произход на стоките № 3 и № 4. Към митническата декларация са приложени транспортни документи, търговска фактура, сертификат за движение ATR, износна митническа декларация и др., показващи по безспорен начин, че стоките са изпратени от Т..

За декларираните стоки с произход Т. от митническата декларация - стока № 3 с тарифен код [ЕГН] и стока № 4 с тарифен код [ЕГН] /колона „номер на квота“ от таблицата/ е отпусната непреференциална тарифна квота с Order № 098620 по Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/159 на Комисията от 31 януари 2019 г. за налагане на окончателни защитни мерки срещу вноса на някои стоманени продукти. Декларираната митническа стойност на стока № 3 е 10 861.90лв., а на стока № 4 – 50 579.42лв. Мито към момента на деклариране за посочените стоки не е налагано и събирано. Платеният ДДС е както следва: за стока № 3 - 2172.38лв., а за стока № 4 – 10115.88 лв.

С писмо от 14.06.2023г. началникът на отдел „Митническа дейност“ при ТД Митница С., адресирано до Началниците на МБ в ТД Митница С., е известил същите, че в дирекцията е получено писмо от директора на дирекция „Митническа дейност и методология“ В ЦМУ на Агенция „Митници“, касаещо допуснатите до свободно обращение стоки в периода 28.07.2022г. – 18.04.2023г., определени в чл. 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2023/825 на комисията от 17.04.2023г., с който се разширява обхвата на окончателното антидъмпингово мито, наложено с Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/1408, като се включват и стоки с кодове по Т. 7219 23 00 10 и 7219 22 10 10. В тази връзка е изискано да се предприемат необходимите действия за взимане под

отчет на задълженията за окончателно антидъмпингово мито във възможно най-кратки срокове.

По този повод с писмо № от 32 – 227821 от 16.06.2023г. на Началника на митническо бюро С. – И., управителите на дружеството жалбоподател са уведомени, че в ОВ на ЕС от 18.04.2023г. е публикуван Регламент за изпълнение (ЕС) 2023/825 на комисията от 17.04.2023г., с който се разширява обхвата на окончателното антидъмпингово мито, наложено с Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/1408, и за стоки с кодове по Т. 7219 23 00 10 и 7219 22 10 10, внесени от Т., независимо дали са с произход Т., поради което се налага за част от осъществения внос с MRN 23BG005808117735R6/01.04.2023г. – за стоки № 3 и № 4, да се наложи антидъмпингово мито в размер на общо 10 629.33лв. при ставка 17.3% и съответно допълнително ДДС в размер на 2 125.87лв. Писмото е връчено на 19.06.2023г.

Със становище от 31.07.2023г. законните представители на дружеството са оспорили наличието на основания за налагане на допълнителни митни сборове, както на процесуално, така и на материално правно основание. Основното възражение по материалното основание, е че конкретните стоките не са с произход И., К., Т., а с произход Т..

Възражението не е възприето и на 19.07.2023г. е издадено оспореното решение № РЗМ-5800-1354/32-939984 от 19.07.2024 г. от директора на Териториална дирекция "Митница С.", с което по повод на процесния внос на стоките с № 3 и № 4 се налагат допълнителни митни сборове: антидъмпингово мито със ставка 17.3% общо в размер на 10 629.33лв. и допълнително ДДС общо в размер на 2 132.47лв. Решението е издадено от лицето, заемащо длъжността „директор на Териториална дирекция "Митница С.".

Спор по релевантните обстоятелства по делото няма: времето, когато е осъществен вноса, вида на стоките и техният код по Т., митническата им стойност, държавата от която са внесени и държавата им на произход, платените при вноса митни сборове.

Докладът за извършената от митническите органи планова проверка на „Метаком КО“ ООД от 13.10.2023г., събран по делото по искане на жалбоподателя, няма пряко отношение към преценката за законосъобразността на оспорения административен акт - издаден е след неговото постановяване, извън рамките на конкретното административно производство, не опровергава установените по делото релевантни факти, поради което не следва да се обсъжда.

Решението е съобщено на адресата на 08.08.2024г. Оспорено е по административен ред. С решение № Р-373/32-998697/09.09.2024г. на Директора на Агенция „Митници” жалбата срещу решението е отхвърлена.

Решението на Директора на Агенция „Митници” е съобщено на жалбоподателя на 30.09.20024г. Жалбата до съда срещу решението на директора на Териториална дирекция "Митница С." е подадена на 4.10.2024г.

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на оспорване административен акт, в законоустановения срок, поради което производството по делото е допустимо.

При преценка на законосъобразността на решението, съдът съобрази следното:

Нормата на чл. 19, ал. 1 от Закона за митниците предвижда, че решенията по прилагане на митническото законодателство се издават от директора на Агенция "Митници" или от директорите на териториални дирекции. Разпоредбата на ал. 7 конкретизира, че за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за създаване на Митнически кодекс на Съюза решения, взети без предварително заявление, се издават от директора на териториалната дирекция, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение, освен ако не е предвидено друго. Друго не е предвидено, напротив, чл. 101, т. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 предвижда, че размерът на дължимите вносни или износни мита се определя от митническите органи, отговорни за мястото, където възниква или се счита, че възниква митническото задължение съгласно член 87 – мястото на подаване на митническата декларация, веднага щом тези органи разполагат с необходимата информация.

При тази правна рамка и установените по делото факти съдът приема, че решението е постановено от компетентен орган – персонално, териториално и материално. Решението е постановено при спазване на изискването за форма – то съдържа подробно изложение на фактическите и правни основания, довели до неговото постановяване. Съдът намира, че решението е постановено при липса на каквито и да било процесуални нарушения. Конкретното решение е постановено не в резултат на установено недекларирано или неправилно деклариране на стоки в рамките на осъществен последващ контрол, а в резултат на влизане в сила на нормативна уредба, налагаща досъбиране на митни сборове за вече осъществен внос. Адресатът на акта е бил уведомен за откриване на производството, за неговия предмет и е имал възможност да изрази становище по обстоятелствата, станали повод за откриване на производството, да възрази, да сочи доказателства в подкрепа на твърденията си. Решението се основава на заявените от жалбоподателя факти и обстоятелства. Тези факти и обстоятелства са възприети така, както са били заявени от жалбоподателя при вноса и затова не би могло валидно жалбоподателя да прави

оплакване, че решението е постановено при неизяснени или неправилно изяснени обстоятелства. По отношение на материалната законосъобразност на акта, съдът намира следното:

През октомври 2020 г. с Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/1408 (2) Европейската комисия налага окончателно антидъмпингово мито върху вноса на определени горещовалцовани листове и рулони от неръждаема стомана („SSHR“), с произход от И., Китайската народна република (КНР) и Т..

След констатация, че съществуват достатъчно доказателства за започване на разследване съгласно член 13, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз, с Регламент за изпълнение (ЕС) 2022/1310 на Комисията (5) („регламента за започване на разследване“) Комисията започва разследване и въвежда регистрационен режим за вноса на SSHR, изпращани от Т., независимо дали са декларирани с произход от Т.. Целта на регистрационния режим е да се гарантира, че ако в резултат на разследването бъде констатирано заобикаляне, могат да бъдат наложени антидъмпингови мита в подходящ размер, които не надвишават митото за „всички други дружества“ в И., наложено с Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/1408 (17,3 %), от датата на въвеждане на регистрационния режим за този внос. Чл. 1 от посоченият Регламент 2022/1310 посочва в предметния обхват на разследването вноса на плосковалцовани продукти от неръждаема стомана, дори на рулони (включително нарязани на определени дължини продукти и „тесни ленти“), само горещовалцовани, с изключение на продуктите, които са ненавити, с ширина 600 mm или повече и с дебелина, превишаваща 10 mm, понастоящем класирани в кодове по ХС 7219 11, 7219 12, 7219 13, 7219 14, 7219 22, 7219 23, 7219 24, 7220 11 и 7220 12, изпращани от Т., независимо дали са декларирани с произход от Т. (кодове по Т. [ЕГН], [ЕГН], [ЕГН], [ЕГН], [ЕГН], [ЕГН], [ЕГН], [ЕГН], [ЕГН], [ЕГН], [ЕГН], [ЕГН], [ЕГН] и [ЕГН]).

Процесният внос е осъществен в рамките на този регистрационен режим, въведен на 28.07.2022г., т.е. след влизане в сила на мярката и влиза в неговия предметен обхват.

На 19.04.2023г. влиза в сила Регламент за изпълнение (ЕС) 2023/825 на комисията от 17 април 2023 година за разширяване на обхвата на антидъмпинговото мито, наложено с Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/1408 върху вноса на определени горещовалцовани листове и рулони от неръждаема стомана, с произход от И., чрез внос на определени горещовалцовани листове и рулони от неръждаема стомана, изпращани от Т., независимо дали са декларирани с произход от

Т.. Съгласно нормата на чл. 1 обхватът на окончателното антидъмпингово мито, наложено с Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/1408 върху вноса на плосковалцовани продукти от неръждаема стомана, дори на рулони (включително нарязани на определени дължини продукти и „тесни ленти“), само горещовалцовани и изтеглени на горещо и без продукти, които не са на рулони, с широчина 600 mm или повече и с дебелина, превишаваща 10 mm, с произход от И., Китайската народна република и Т., се разширява с включването на вноса на плосковалцовани продукти от неръждаема стомана, дори на рулони (включително нарязани на определени дължини продукти и „тесни ленти“), само горещовалцовани и изтеглени на горещо и без продукти, които не са на рулони, с широчина 600 mm или повече и с дебелина, превишаваща 10 mm, понастоящем класирани в кодове по ХС 7219 11, 7219 12, 7219 13, 7219 14, 7219 22, 7219 23, 7219 24, 7220 11 и 7220 12, изпращани от Т., независимо дали са декларирани с произход от Т. (кодове по Т. [ЕГН], [ЕГН], [ЕГН], [ЕГН], [ЕГН], [ЕГН], [ЕГН], [ЕГН], [ЕГН], [ЕГН], [ЕГН] и [ЕГН]). Предвидено е още, че Митото с разширен обхват е антидъмпинговото мито в размер на 17,3 %. Митото, чийто обхват се разширява с параграфи 1 и 2 от настоящия член, се събира за вноса, регистриран в съответствие с член 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2022/1310.

При тази правна рамка съдът приема, че оспореното решение е изцяло съобразено с материалния закон. Преди всичко предмет на мярката за мито от 17.3 % са всички посочени стоки, внасяни от Т., независимо, дали са с произход Т.. Това ясно се извлича от текста на Регламент за изпълнение (ЕС) 2023/825 и не подлежи на каквито и да било интерпретации. Процесните стоки са внесени от Т. и следователно подлежат на това окончателно мито. Уредбата предвижда митото да се събира и за вноса, осъществен след налагане на регистрационния режим, като митническите органи са длъжни да съберат митото. Приложената ставка на митото с решението е съответна на нормативно определеното – 17.3 % от декларираната от жалбоподателя митническа стойност на стоките, съответно правилно са определени задълженията за мито и допълнителните задължения за ДДС – последните в размер на разликата между платеното при вноса ДДС и между стойността, представляваща 20 % върху сбора от декларираната митническа стойност и окончателното антидъмпингово мито.

Оспореното решение като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено, а жалбата отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на делото претенцията за заплащане на разноски за юрисконсултско възнаграждение от страна на ответника е основателна, предвид нормата на чл. 143, ал. 3 от АПК.

Съгласно чл. 37, ал.1 от ЗПП, към който препраща чл. 143, ал. 3 от АПК относно определянето на размера, заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. На основание чл. 24, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ с оглед фактическата и правна сложност на делото юрисконсултското възнаграждение следва да бъде определено на 200 лв. и да се възложи в тежест на жалбоподателя.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 15 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „МЕТАКОМ КО“ ООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя М. В. Д., против Решение № РЗМ-5800-1354/32-939984 от 19.07.2024 г. издадено от директора на Териториална дирекция "Митница С.", потвърдено с Решение № Р-373/32-998697/09.09.2024г. на Директора на Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА „М. КО“ ООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя М. В. Д., да плати на Териториална дирекция Митница С. при Агенция "Митници", сумата от 200 (двеста) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.